ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΣΑΒΒΑΤΟ 15 ΙΟΥΝΙΟΥ 2013
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΑΡΧΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ
ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΟΜΑΔΑ ΠΡΩΤΗ

ΘΕΜΑ Α

Α.1

α. Σωστό

β. Σωστό

γ. Λάθος

δ. Λάθος

ε. Σωστό

Α2. α

Α3. γ

ΟΜΑΔΑ ΔΕΥΤΕΡΗ

ΘΕΜΑ Β

Β1. Το κύριο χαρακτηριστικό των οικονομικών αγαθών είναι ότι βρίσκονται σε περιορισμένες ποσότητες σε σχέση με τις ανάγκες που ικανοποιούν.

Β2.
α) Τα αγαθά μπορούν να έχουν οποιαδήποτε μορφή. Έχουμε υλικά αγαθά, όπως τα τρόφιμα και τα ρούχα, και άυλα αγαθά ή υπηρεσίες, όπως ένα μουσικό κομμάτι, μια διάλεξη. Στα άυλα αγαθά περιλαμβάνονται και διάφορες καταστάσεις ή μορφές ενέργειας, όπως η θερμότητα το χειμώνα, το φως το βράδυ.
β) Μια άλλη διάκριση είναι σε διαρκή και σε καταναλωτά. Διαρκή είναι εκείνα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν πολλές φορές για τον ίδιο σκοπό, χωρίς να μεταβληθεί η φυσική τους υπόσταση. Π.χ. τα έπιπλα, τα ρούχα, τα αυτοκίνητα κτλ. Καταναλωτά είναι εκείνα που μόνο μια φορά μπορούν να χρησιμοποιηθούν για το σκοπό που έχουν παραχθεί. Π.χ. τα τρόφιμα, τα καυσόξυλα, η βενζίνη, τα τσιγάρα κτλ.
γ) Μία πολύ σημαντική διάκριση των αγαθών είναι σε κεφαλαιουχικά (ή επενδυτικά) και σε καταναλωτικά. Κεφαλαιουχικά αγαθά είναι εκείνα που χρησιμοποιούνται στην παραγωγική διαδικασία από την οποία παράγονται άλλα αγαθά. Π.χ. το τρακτέρ που χρησιμοποιείται στην αγροτική παραγωγή, ο αργαλειός που χρησιμοποιείται για την παραγωγή υφάσματος, το κτίριο ενός εργοστασίου. Γενικά, κεφαλαιουχικά αγαθά είναι τα μηχανήματα, τα κτίρια, τα εργαλεία, οι δρόμοι, τα πλοία, οι σταθμοί παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος κτλ. Καταναλωτικά αγαθά είναι εκείνα που χρησιμοποιούνται για την

economacademy.gr

άμεση ικανοποίηση των αναγκών των ανθρώπων, δηλαδή για κατανάλωση. Π.χ. τα πορτοκάλια, η γραβάτα, το στερεοφωνικό κτλ. Είναι φυσικό ένα αγαθό να ανήκει σε περισσότερες από μια κατηγορίες. Η σοκολάτα είναι υλικό, καταναλωτό και καταναλωτικό αγαθό. Το ψυγείο είναι υλικό, διαρκές και καταναλωτικό αγαθό. Το πιεστήριο του τυπογραφείου είναι υλικό διαρκές και κεφαλαιουχικό αγαθό.

Β3. Το ίδιο το αγαθό μπορεί να ανήκει σε δύο κατηγορίες, ανάλογα με το σκοπό της χρήσης του. Π.χ. ένα βιβλίο στο σπίτι μας είναι καταναλωτικό αγαθό, ενώ το ίδιο βιβλίο αν ανήκει στη βιβλιοθήκη ενός πανεπιστημίου, είναι κεφαλαιουχικό αγαθό. Το ιδιωτικό αυτοκίνητο μιας οικογένειας είναι καταναλωτικό αγαθό, ενώ το ίδιο αυτοκίνητο αν ανήκει σε μια εταιρεία είναι κεφαλαιουχικό αγαθό.

ΟΜΑΔΑ ΤΡΙΤΗ

ΘΕΜΑ Γ

Γ1. Επειδή η επιχείρηση χρησιμοποιεί μεταβλητούς συντελεστές την εργασία και τις πρώτες ύλες, για L = 1 ισχύει:
VC = w • L + c • Q → 7.560 = 2.250 • 1 + c • 4 ↔ c = 1.260 χρηματικές μονάδες

Γ2. Για L = 2 ισχύει:
VC = w • L + c • Q = 2.250 • 2 + 1.260 • 10 = 17.640 χρηματικές μονάδες
TC = VC + FC → FC = 23.840 – 17.640 = 6.200 χρηματικές μονάδες.

Για L = 0 ισχύει:
VC = 0 και TC = FC = 6.200 χρηματικές μονάδες

Για L = 1 ισχύει:
TC = 7.560 + 6.200 = 13.760 χρηματικές μονάδες

Για L = 3 ισχύει:
TC = 30.240 + 6.200 = 36.440 χρηματικές μονάδες

Για L = 4 ισχύει:
VC = w • L + c • Q = 2.250 • 4 + 1.260 • 28 = 45.360 χρηματικές μονάδες

Για L = 5 ισχύει:
TC = 63.000 + 6.200 = 69.200 χρηματικές μονάδες

Για L = 6 ισχύει:
VC = w • L + c • Q = 2.250 • 6 + 1.260 • 48 = 75.600 χρηματικές μονάδες

Για L = 7 ισχύει:
TC = 85.680 + 6.200 = 91.880 χρηματικές μονάδες

Για L = 8 ισχύει:
VC = w • L + c • Q = 2.250 • 8 + 1.260 • 56 = 90.720 χρηματικές μονάδες

econacademy.gr

Ο συμπληρωμένος πίνακας είναι ο παρακάτω:

L	Q	VC	TC
0	0	**0**	**6.200**
1	4	7.560	**13.760**
2	10	**17.640**	23.840
3	18	30.240	**36.440**
4	28	**45.360**	51.560
5	40	63.000	**69.200**
6	48	**75.600**	81.800
7	54	85.680	**91.880**
8	56	**90.720**	96.920

Γ3. Υπολογίζουμε το μεταβλητό κόστος όταν η επιχείρηση παράγει 50 μονάδες προϊόντος.

Q	VC	MC
48	75.600	
50	VC_{50}	
54	85.680	1.680

$MC_{54} = \frac{\Delta VC}{\Delta Q} = \frac{85.680-75.600}{54-48}$ = 1.680 χρηματικές μονάδες

$MC_{54} = \frac{\Delta VC}{\Delta Q} \rightarrow 1.680 = \frac{VC50-75.600}{50-48} \leftrightarrow VC_{54}$ = 78.960 χρηματικές μονάδες

Υπολογίζουμε το μεταβλητό κόστος όταν η επιχείρηση παράγει 55 μονάδες προϊόντος.

Q	VC	MC
54	85.680	
55	VC_{55}	
56	90.720	2.520

$MC_{56} = \frac{\Delta VC}{\Delta Q} = \frac{90.720-85.680}{56-54}$ = 2.520 χρηματικές μονάδες

$MC_{56} = \frac{\Delta VC}{\Delta Q} \rightarrow 2.520 = \frac{VC55-85.680}{56-55} \leftrightarrow VC_{55}$ = 88.200 χρηματικές μονάδες

Άρα το κόστος της επιχείρησης θα μειωθεί κατά VC_{55} - VC_{50} = 88.200 - 78.960 = **9.240 χρηματικές μονάδες.**

Γ4. Για την παραγωγή των 56 μονάδων προϊόντων η επιχείρηση δαπανά σε κόστος 90.720 χρηματικές μονάδες. Αν μειωθεί το κόστος κατά 8.400 χρηματικές μονάδες θα γίνει:
90.720 – 8.400 = 82.320 χρηματικές μονάδες.

Υπολογίζουμε το παραγόμενο προϊόν για μεταβλητό κόστος ίσο με 82.320 χρηματικές μονάδες.

econacademy.gr

Q	VC	MC
48	75.600	
Q	82.320	
54	85.680	1.680

$MC_{54} = \frac{\Delta VC}{\Delta Q} \rightarrow 1.680 = \frac{85.680-82.320}{54-Q} \leftrightarrow$ Q = 52 μονάδες προϊόντος

Άρα η επιχείρηση πρέπει να μειώσει την παραγωγής της κατά: 56 – 52 = **4 μονάδες προϊόντος.**

ΟΜΑΔΑ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΘΕΜΑ Δ

Δ1. Υπολογίζουμε το αρχικό σημείο ισορροπίας εξισώνοντας τις δύο συναρτήσεις.

$Q_D = Q_S \rightarrow 100 - 5 \bullet P_E = 40 + 5 \bullet P_E \leftrightarrow P_E = 6$ χρηματικές μονάδες
Αντικαθιστώ την τιμή ισορροπίας στη συνάρτηση προσφοράς και υπολογίζω την ποσότητα ισορροπίας.
$Q_E = 40 + 5 \bullet 6 = 70$ μονάδες προϊόντος

Σύμφωνα με τις συντεταγμένες του νέου σημείου ισορροπίας, επειδή η τιμή ισορροπίας αυξήθηκε (από 6 σε 8 χρηματικές μονάδες) και η ποσότητα ισορροπίας μειώθηκε (από 70 σε 60 μονάδες προϊόντος), αυτό σημαίνει πως (με σταθερή την καμπύλη ζήτησης) η καμπύλη προσφοράς μετατοπίστηκε προς τα αριστερά και η προσφορά μειώθηκε. Άρα **οι καιρικές συνθήκες ήταν δυσμενείς.**

Δ2. Για P = 6 έχουμε:
$Q_D - Q_{S2} = 20 \leftrightarrow 70 - Q_{S2} = 20 \leftrightarrow Q_{S2} = 50$

Επειδή η συνάρτηση προφοράς είναι γραμμική θα έχει τύπο: Qs = γ + δP.
Θα δημιουργήσουμε δύο εξισώσεις με δύο αγνώστους με τις συντεταγμένες των δύο σημείων ισορροπίας και θα λύσουμε σύστημα.

60 = γ + 8 • δ (1)
50 = γ + 6 • δ (2)

Αφαιρώντας κατά μέλη προκύπτει: δ = 5.
Αντικαθιστώντας στην (1) το δ, προκύπτει: γ = 20.

Άρα η νέα συνάρτηση προσφοράς είναι η: $\mathbf{Q_s = 20 + 5P}$.

Δ3. $Es = \frac{\Delta Q}{\Delta P} \bullet \frac{PE}{QSE} = \frac{60-50}{8-6} \bullet \frac{6}{50} =$ **0,6**

Άρα η προσφορά είναι **ανελαστική** διότι Es < 1.

e-conacademy.gr

Δ4. Υπολογίζουμε την προσφερόμενη ποσότητα που θα διατεθεί στην αγορά για P_A = 6 χρηματικές μονάδες.

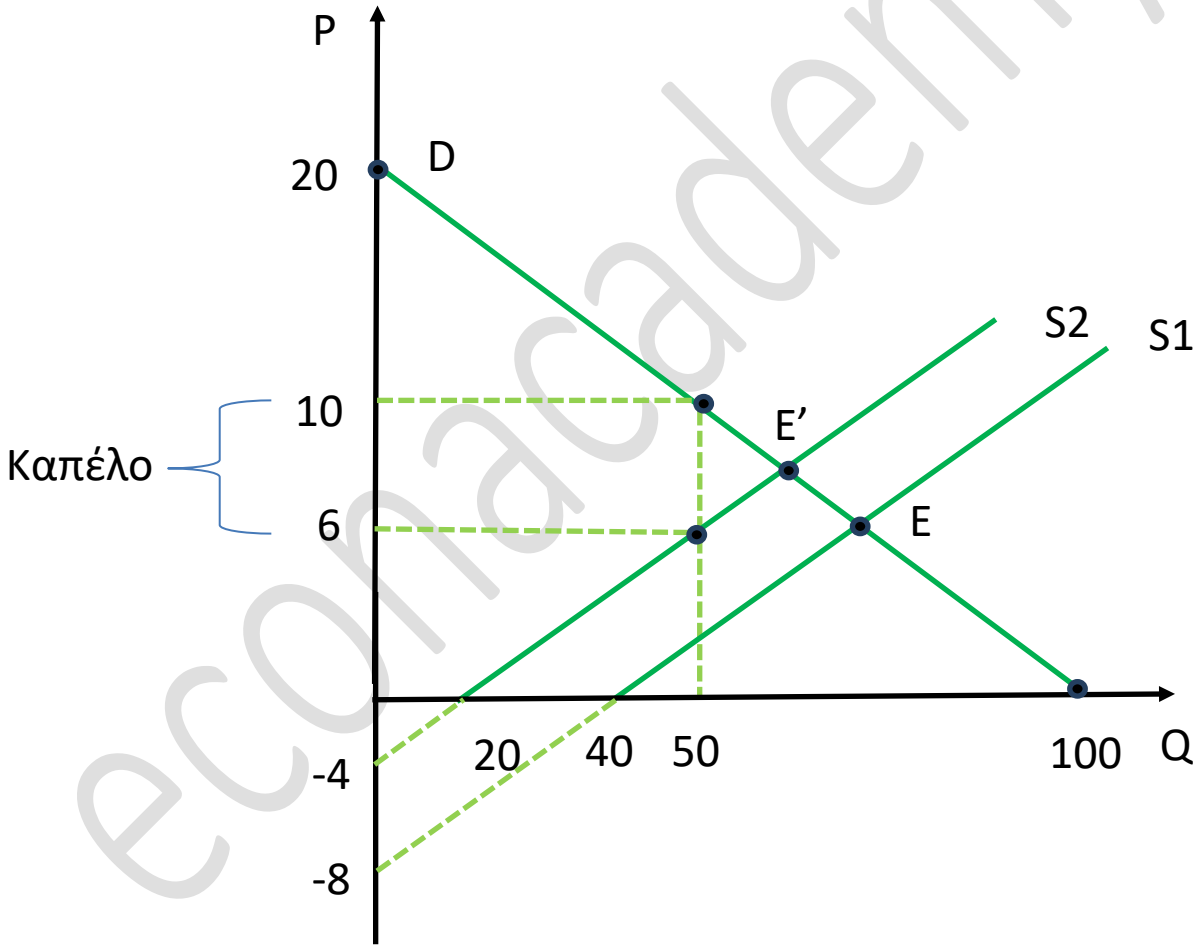
$Q_{S2A} = 20 + 5 \bullet 6 = 50$ μονάδες προϊόντος.

Αντικαθιστούμε την προσφερόμενη ποσότητα στη συνάρτηση ζήτησης και υπολογίζουμε τη μέγιστη τιμή στην οποία είναι διατεθειμένοι οι καταναλωτές να αγοράσουν την προσφερόμενη ποσότητα.

$50 = 100 - 5 \bullet P_2 \leftrightarrow P_2 = 10$ χρηματικές μονάδες.

Άρα το **μέγιστο πιθανό καπέλο** θα είναι $P_2 - P_A = 10 - 6 =$ **4 χρηματικές μονάδες.**

Δ5. Για να κατασκευάσουμε τις τρεις καμπύλες στο διάγραμμα θα μηδενίσουμε τις τιμές και τις αντίστοιχες ποσότητες ώστε να βρούμε τα σημεία τομείς με τους άξονες. Με βάση αυτά προκύπτει το παρακάτω διάγραμμα.

econacademy.gr